

Lányi Ernő (Pest, 1861. júl. 19. – 1923. márc. 13. Szabadka) – zeneszerző. Tanulmányait Budapesten a Nemzeti Zenedében folytatta. Mint modern dalszerző 1916-ban tűnt fel. Két Ady-dala (*Jöttem a Gangesz partjairól* és *A ködbe-fúlt hajók*), Petőfi *Szeptember végén* c. versére írt lírai jelenete, számos más magyar költő verseire szerzett dalai és kompozíciói budapesti kiadóknál jelentek meg. 1919 után bekapcsolódott a romániai magyar szellemi életbe. Szatmárnémetiben a Filharmóniai Társaság egyik alapítója és igazgatója volt. Szerepéről a kórusok fejlesztésében írja Járosy Dezső: "...megtörte a hallgatás jegét, szembeszállt az eddigi, dilettáns rendszerrel, új vérkeringést hozott a magyar férfikórus minden ágazatába." A Romániai Magyar Dalosszövetség holta után adta ki *Petőfi* c. – Pósa Lajos nyomán keletkezett – vegyes karát, valamint *Régi nóta, híres nóta* c. férfikari népdalegyvelegét (Kv. 1932).

(B. A.)